КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

АРХІТЕКТУРНИЙ

(факультет)

ДИЗАЙНУ

(кафедра)

АТЕСТАЦІЙНА РОБОТА БАКАЛАВРА

на тему: «Дизайн мистецького простору та його обладнання»

Виконав: студент **4** курсу, групи **ДН-42**

за спеціальністю **022 «Дизайн»**

(шифр і назва напряму підготовки, спеціальності)

Шерепенко Максим Михайлович

(прізвище, ім'я та по батькові)

Консультанти: Щеглов С. П.

(наук. ступінь, посада, прізвище та ініціали)

Керівник Щеглов С.П.

(наук. ступінь, посада, прізвище та ініціали)

Рецензент Науково-методична комісія спеціальності

(наук. ступінь, посада, прізвище та ініціали)

Робота містить власні проектні пропозиції. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

Шерепенко М. М.

(підпис, ініціали та прізвище здобувача)

Київ - 2022 р.

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

Факультет_____Архітектурний_____

Кафедра_____ДИЗАЙНУ_____

Освітньо-кваліфікаційний рівень_____Бакалавр_____

(шифр і назва)

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Завідувач кафедри

професор, д.арх_____Ю.В.Третяк

“____” _____2022 року

З А В Д А Н Н Я

НА АТЕСТАЦІЙНУ БАКАЛАВРСЬКУ РОБОТУ СТУДЕНТА

(прізвище, ім’я, по батькові)

1. Тема роботи_Дизайн мистецького простору та його обладнання

_____Шерепенко Максим Михайлович_____

(прізвище, ім’я, по батькові)

затверджені наказом вищого навчального закладу від «*25*» «*березня*» *2021 року №460/2*

2. Термін виконання студентом роботи *10.02.2021 – 20.06.2021 р.*_____

3. Вихідні дані до роботи_____*Ситуаційний план, Генеральний план, план, фасади архітектурного об'єкту*_____

_____

_____

4. Зміст атестаційної бакалаврської роботи (перелік питань, які потрібно розробити)_____

_____

_____

5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов’язкових креслень) ***Ситуаційний план, Генеральний план, план приміщення, розгортки стін, план стелі, план ергономіки; Відображення роботи в матеріалі***_____

6. Консультанти розділів проекту (роботи)

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
	Щеглов С. П.		

7. Дата видачі завдання_____14.02.2022 року _____

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів дипломного проекту (роботи)	Термін виконання етапів роботи	Примітка
1	*Видача завдання*	14.02.2022	
2	*Збір матеріалу*	15.02. –27.02.2022	
3	*Виконання клаузури*	29.02. –15.03.2022	
4	*Розробка ескізу*	29.02. –15.03.2022	
5	*Оцінка ескізу*	30.03.2022	
6	*Аналіз ескізу*	31.03.2022	
7	*Розробка пояснювальної записки, графічної частини і роботи в матеріалі*	01.04. –18.06.2022	
8	*Передзахист*	16-18.06.2022	
9	*Підготовка експозиції і доповіді*	18.06. –20.06.2022	
10	*Захист роботи*	20.06. –24.06.2022	

Студент_____***Шерепенко М.М.***____ _____

(підпис)(прізвище та ініціали)

Керівникроботи_____ ***Щеглов С. П.***_____

(підпис) (прізвище та ініціали)

ЗМІСТ ПОЯСНЮВАЛЬНОЇ ЗАПИСКИ

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЕКТУВАННЯ ІНТЕР'ЄРІВ МИСТЕЦЬКОГО ПРОСТОРУ

1.1 Класифікація мистецьких центрів

1.2 Архітектурно - композиційні рішення мистецького простору

1.3 Вивчення нормативної бази

РОЗДІЛ ІІ. ЗАСОБИ ТА ПРИЙОМИ ФОРМУВАННЯ ІНТЕР'ЄРУ

2.1 Вихідні дані.

2.2 Концепція інтер'єру.

2.3 Функціонально – планувальне і об'ємно – просторове рішення

2.4 Композиційне рішення інтер'єру

2.5 Меблі та обладнання

РОЗДІЛ ІІІ. ДИЗАЙН РОЗРОБКА ЕЛЕМЕНТУ МЕБЛІВ

1. Аналоги

2. Функціональні, технологічні та конструктивні особливості

ВИСНОВКИ

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

ВСТУП

На сучасному етапі розвитку для суспільства мистецтво є невід'ємною частиною життя. Воно відображає життя в його цілісності та загальнолюдській значущості, задовольняє людські потреби, які виходять за межі звичайної необхідності та повсякденності. А тому особливе місце займають питання доступності мистецтва широкому споживачеві, перетворення культурного дозвілля в норму життя. Сьогодні, коли культурне життя дуже різноманітне, особливо актуальним є існування всього спектру центрів мистецтв, в тому числі і комплексних, які б могли задовольнити потреби суспільства у культурно-мистецькому розвитку. В даний час в усьому світі центри мистецтв – дуже популярні типи багатофункціональних споруд, які, нажаль, менш розповсюджені у нашій країні. Поширення практики проектування мистецьких центрів в Україні зробить більш доступною здатність підвищувати творчий та інтелектуальний потенціал суспільства, створювати відкритий діалог між мистецтвом та широкою аудиторією. Проблема полягає в тому, що, хоча по всьому світі та в Україні зокрема існує досить високий попит на мистецькі центри, на сьогодні немає чіткої схеми проектування інтер'єру приміщень даного типу, а також бракує досліджень з даної тематики. Отже, для розвитку проектування мистецьких центрів в Україні безумовно цікавим є зарубіжний досвід створення різних видів центрів мистецтва, а також аналіз літературних джерел для виявлення особливостей формування інтер'єрів різноманітних типів культурно-просвітницьких та видовищних будівель, оскільки мистецький центр, як окрема типологічна одиниця, виник із синтезу багатьох вже існуючих типів і тому йому притаманні риси багатофункціональних комплексів.

В структуру центру включаються кінотеатри, концертні зали, клуби, театри, цирки, музеї, виставки; інформаційні комплекси (бібліотеки і

медіатеки), а також освітні установи (школи мистецтв) і творчі майстерні (ательє, студії). Інтер'єр мистецького центру є мало дослідженим, але ми маємо наукові роботи присвячені особливостям проектування споріднених за типологією споруд. Це праці, які визначають функціональні, планувальні, об'ємно-просторові та декоративно-художні особливості формування громадських інтер'єрів, наприклад, роботи Змеула С. Г. та Миханько Б. А., Гельфонда А. Л., Адамовича В. В., Бархіна Б. Г. та Варежкіна В. А. Особливості проектування багатофункціональних просторів найкраще висвітлені у Цайдлер Е.Н. Важливі аспекти та особливості проектування архітектури мистецьких центрів висвітлені у працях Дуцева М.В. та Харитонової А.А. Проаналізувавши літературні джерела, можна сказати, що в основному дослідження стосуються архітектури різноманітних споруд та мистецьких центрів зокрема, але не достатньо приділяють увагу саме їх інтер'єрам.

Згідно дослідження, для більш точного уявлення про просторову структуру мистецького центру, спочатку обирається його тематика, відповідно до якої, простір поділяється на тематичні зони. Адже залежно від характеру діяльності установи змінюються склад, співвідношення площ різних приміщень, величини нормованих показників приміщень та ін. Після вибору тематики мистецького центру необхідно визначити функціональне насичення тематичних зон. Одним із важливих завдань проектування постає приведення функціонально-технологічних процесів, що протікають в будівлі, в певну ясну систему. Мистецький центр заздалегідь повинен бути розрахований на відвідування широкими масами людей, а отже його планувальна структура повинна задовольняти вимоги організації руху відвідувачів з метою забезпечення найкращого огляду експонатів, врахування стомлюваності відвідувачів і можливості проведення екскурсій та різноманітних культурних та освітніх заходів.

Проаналізувавши призначення закордонних та вітчизняних мистецьких центрів та сучасних музеїв, можна виокремити такі основні процеси, що в них

відбуваються: тимчасові та постійні експозиції експонатів живопису, дизайну, скульптури і т.д., презентації перфомансів, лекції та майстер класи, вистави, презентації мистецьких відео та аудіо-творів та інші культурно-мистецькі заходи.

На основі проведеного дослідження функціонально-планувальної структури мистецьких центрів, можна зробити висновок, що до його основних функцій мають відноситись експозиційна, освітня та видовищна, і додатково вони повинні доповнюватись приміщеннями, які відповідають за обслуговування відвідувачів.

Планувальна структура мистецького центру може формуватися за двома принципами. Перший принцип заснований на чіткому розподілі всіх приміщень на однорідні функціональні групи, виділення ядра композиції та елементів функціональних зв'язків. Другий принцип відповідає вимогам сучасної архітектури і заснований на універсальності і різноманітному використанні внутрішнього простору шляхом створення єдиного укрупненого гнучкого внутрішнього простору з простим плануванням. У цьому випадку функціональні групи формуються на основі розчленування внутрішнього простору спеціальними конструкціями і, залежно від змін у функціональнотехнологічному процесі, можна легко змінити внутрішній простір щоразу, приводячи його у відповідність із функцією.

Об'ємно-просторова структура залежить від розташування функціональних груп приміщень. Внутрішній простір зазвичай повинен складатись з системи просторів, що перетікають з незвичайними переходами одного функціонального простору в інший, з поворотами та різними рівнями, що створює більш динамічний інтер’єр. При цьому його елементи повинні бути образно і композиційно продуманими. Найбільш сучасним, і одним із основних принципів об'ємно-просторової побудови мистецького центру є створення універсального простору, який би міг змінюватись та трансформуватись відповідно до вимог експозиції. Універсальні приміщення

потребують певної об’ємно-просторової організації, яка пов’язана з різними функціональнотехнологічними процесами і досягається шляхом трансформації, що, в свою чергу, допомагає створити гнучке планування. Така організація простору є досить виправданою і має багато плюсів, серед яких можна виділити такі, як багатофункціональність використання простору, можливість зміни просторових характеристик об'єкта та естетичний аспект – створення несподіваних ефектів і виразних архітектурних рішень. Використовуються різноманітні сучасні системи поділу простору на функціональні зони, які забезпечують можливість трансформування інтер’єру та його пристосування до частої зміни функціонального призначення. Наприклад, можливо використання підвісних, розсувних, підйомно-опускних перегородок, регульованих стель, різноманітних стендів, екранів, ширм, а також тканих завіс. Вони повинні органічно вписуватись в інтер’єр мистецького центру, відповідати стилістичним особливостям вирішення експозиційних та інших приміщень і заохочувати відвідувачів до пересування по мистецькому центру, відвідування інших заходів.

Види внутрішніх оздоблювальних покриттів у мистецькому центрі залежать від призначення обраних приміщень. Для зовнішньої і внутрішньої обробки служать більш дорогі, довговічні та високоякісні матеріали, які повинні володіти підвищеними гігієнічними властивостями, в тому числі і традиційні - природний камінь і дерево. Істотним чинником, що обумовлює вибір матеріалів є стійкість до стирання і навантаження на поверхню. Кольорове рішення будівель і споруд мистецьких центрів рекомендується виконувати природними відтінками (дерево, натуральний камінь) і декорованими (цегла, бетон, метал, кераміка). Активними компонентами архітектурно-художнього рішення експозиційного ансамблю є колір і світло, які роблять значний вплив на сприйняття як експозиції в цілому, так і окремих комплексів та експонатів, допомагають вирішувати просторові, пластичні і колірні завдання. Вони використовуються для створення естетичного вигляду експозиції та підвищення емоційності всього ансамблю, об'єднання

експозиційних комплексів в єдине гармонійне ціле і акцентування найбільш значних за змістом комплексів та експозиційних предметів. Адже вірний вибір освітлення сприяє правильній передачі кольору експонатів, а колірне рішення підкреслює їх значимість.

1.1. КЛАСИФІКАЦІЯ МИСТЕЦЬКИХ ЦЕНТРІВ

Індустрія дозвілля представляє собою сукупність різних суб'єктів господарської діяльності (закладів дозвілля), які надають послуги, спрямовані на задоволення потреб людини у вільний від роботи час. Перелік закладів, що можна віднести до індустрії дозвілля, досить значний. Це обумовлює необхідність їх класифікації. Так, за рівнем залученості до дозвіллєвої діяльності всі заклади дозвілля поділяються на 3 групи – заклади, для яких дозвілля є додатковою, основною та побічною діяльністю.

Серед закладів, для яких дозвілля є основною діяльністю, за функцією виділяють:

1) спортивні та спортивно-видовищні заклади, до яких відносяться спеціально обладнані майданчики та споруди, які дозволяють здійснювати дозвіллєву діяльність у спортивному напрямі та спостерігати за масовими спортивними заходами, змаганнями, іграми тощо (спортивні клуби, зали, організації, секції, комплекси, стадіони, фітнес-клуби і фітнес-центри, плавальні басейни, льодові арени, майданчики для гри в гольф, іподроми, треки тощо);

2) розважальні заклади (розважальні, торговельно-розважальні та культурно-розважальні центри і комплекси, казино, парки атракціонів, луна-

парки, гральні майданчики, нічні клуби і танцювальні (дискотечні) зали та майданчики, парки культури і відпочинку, аквапарки та ін.);

3) видовищні заклади (кінотеатри та інші демонстратори фільмів – кіно- і відеоустанови, зали, салони, майданчики, кімнати тощо; театри, філармонії, концертні зали, цирки, зоопарки та ін.);

4) культурно-просвітницькі заклади (музеї, бібліотеки, галереї та виставкові центри, планетарії, заклади клубного типу – клуби, будинки і палаци культури, молодіжні центри, будинки народної творчості (фольклору), центри дитячої творчості, будинки мистецтв та ін.).

Типи культурних центрів (зокрема, неформального характеру):

Громадський центр - це організований простір для діяльності співтовариства. Як правило, це будівля або приміщення, що використовується для широкого спектру цілей громадської активності, благодійних або некомерційних. Перш за все, це західноєвропейське соціально-культурне явище останньої третини XX століття, яке отримало додатковий розвиток в Італії і ряді інших країн, а до нашого часу - відоме і в країнах Східної Європи.

Художній центр (арт-центр, або центр мистецтв) відмінний від художньої галереї або художнього музею. На Заході центр мистецтв - функціональний громадський центр з певною сферою компетенції, покликаний заохочувати практиці мистецтва і забезпечувати різні послуги. Центр мистецтв надає місце для виставок і/або для роботи художників, семінарів, надає освітні послуги, технічне обладнання і т. д.

Культурно-мистецький центр – це багатофункціональний архітектурний комплекс та інституція, що пропагує культуру, освіту і мистецтво і робить їх присутніми у повсякденному житті мешканців міста. Центр культури та мистецтв є складовою частиною державної культурно-освітньої системи України. Це широко доступна, комплексна культурно-освітня установа, яка надає можливості всебічного розвитку і самовизначення у сфері вільного часу, сприяє організації змістовного проведення дозвілля, відпочинку.

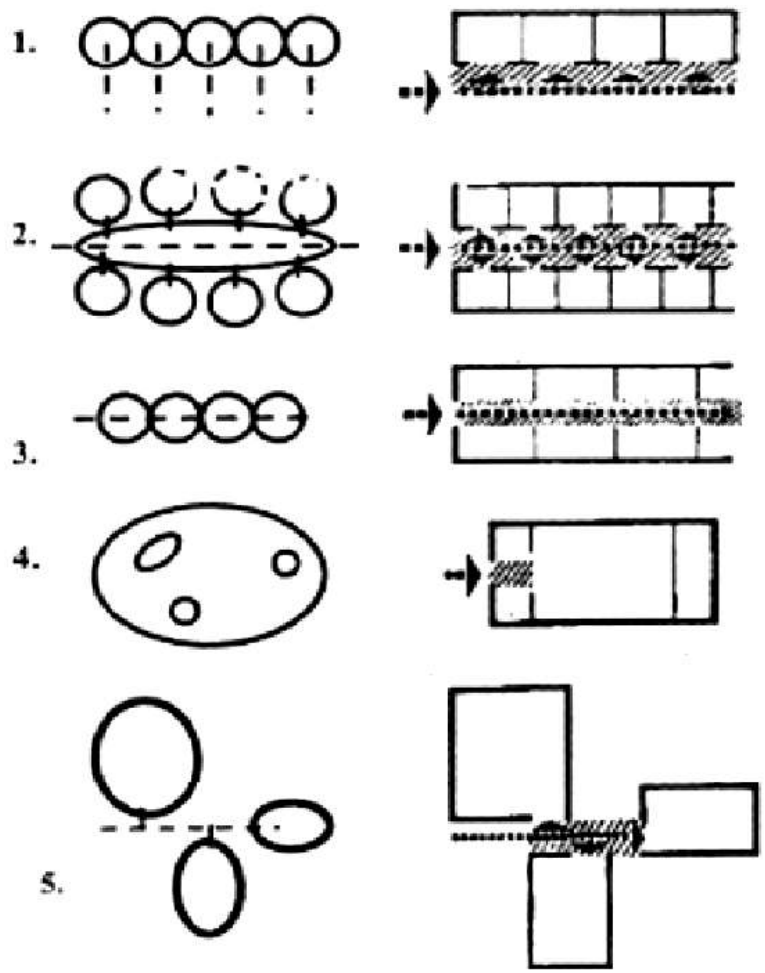
Основними класифікаційними критеріями культурно-мистецьких центрів є вік відвідувачів, адміністративно-територіальний статус, доступність, термін дії, форма власності, місткість, вартість, рівень сервісу, період виникнення, поведінка відвідувачів тощо.

1.2 АРХІТЕКТУРНО – КОМПОЗИЦІЙНІ РІШЕННЯ МИСТЕЦЬКОГО ПРОСТОРУ

На етапі формування середовища центру для вибору провідної композиційної теми і її варіацій необхідно мати уявлення про сучасні способи композиційного структурування громадського простору. Серед цих способів слід виділити планувальні, інтер'єрні, морфологічні.

Вибір того чи іншого методу побудови архітектурно-планувальної композиції залежить від конкретних функціональних містобудівних та художньо-образних завдань і умов проектування громадської будівлі.

Можливі поєднання просторів всередині будівлі зводяться до шести основних схем: осередкової, коридорної, анфіладної, зальної, павільйонної і змішаної або комбінованої (рис 1)

Осередкова схема складається з частин, в яких функціональні процеси проходять в невеликих рівновеликих просторових осередках. Самостійно функціонуючи осередки можуть мати загальну комунікацію, яка б пов'язала їх із зовнішнім середовищем.

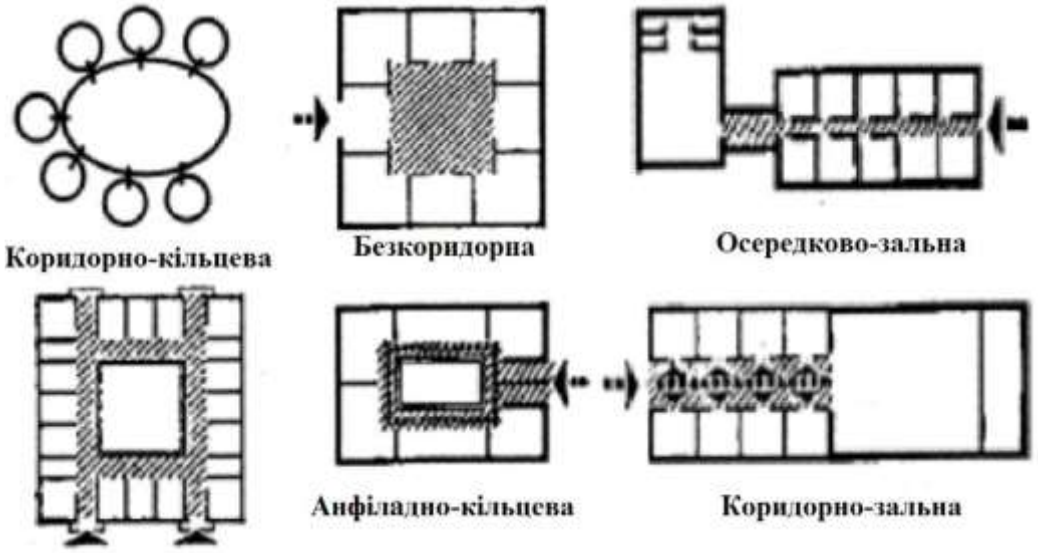
Коридорна схема складається з порівняно невеликих осередків, що вміщають частини єдиного процесу і пов'язаних загальною лінійною комунікацією, коридором. Осередки можуть розташовуватися з одного або з двох сторін від комунікаційного коридору.

Анфіладна схема являє собою ряд приміщень, розташованих один за одним і об'єднаних між собою наскрізним проходом. Така схема використовується при єдності функціонального процесу, потребуючого лише в незначній мірі підрозподіл його частин, що розкриваються одна в іншу.

Павільйонна схема побудована на розподілі приміщень або їх груп в окремі простори павільйони, пов'язаних між собою єдиним композиційним рішенням (генеральним планом).

Зальна схема заснована на створенні єдиного простору для функцій, що вимагають великих нерозчленованих площ, вміщаючих маси відвідувачів. Зальна схема зазвичай доповнюється групами другорядних приміщень, що мають коридорну чи анфіладну схеми. У таких випадках створюються комбіновані схеми шляхом поєднання і спільного використання перерахованих вище схем.

Перераховані вище схеми групування просторів всередині будівель є основою при формуванні різних композиційних схем громадських будівель і комплексів: компактної, протяжної і розчленованої (рис. 2.30). Компактна композиційна схема включає зальну і комбіновану схеми групування приміщень. Протяжна (лінійна) схема композиції заснована на коридорній і поздовжньому групуванню приміщень. Розчленована композиційна схема формується за принципом павільйонної системи.

У минулому конструктивна форма розвивалася на основі переважно ізоморфних відносин. Дана форма була наслідком певної конструктивної системи, яка в свою чергу могла існувати тільки на основі певного матеріалу

(каменю, цегли, дерева). Вузькі рамки ізоморфних відносин приводили до природного процесу такого формоутворення, коли не всі існуючі конструктивні форми в своєму чистому вигляді стали носіями художньої форми [1, 99].

Специфічні особливості нових конструкцій - активно впливають на об'ємну композиційну структуру споруди, їх конструктивні, тектонічні характеристики, їх широкі можливості задовольняти конкретні функціональні завдання - все це вимагає уважного аналізу та обліку в практичної спільної роботи архітектора і інженера при комплексному вирішенні архітектурних і будівельних проблем в спорудженні.

Не деталь, не пластична обробка фасаду (наприклад, при каркасній конструкції стіни створюється як би друга несуча чисто архітектурне навантаження оболонка будівлі), а сама форма споруди, звільнена від всього зайвого, чиста і ясна в своїй первозданності і пропорційній завершеності, несе новий архітектурний образ. При спорудженні Сіднейської опери (рис. 2) заради досягнення художньої переконливості образу були знехтувані багато, конструктивних, функціональних, економічних та якісних критеріїв.

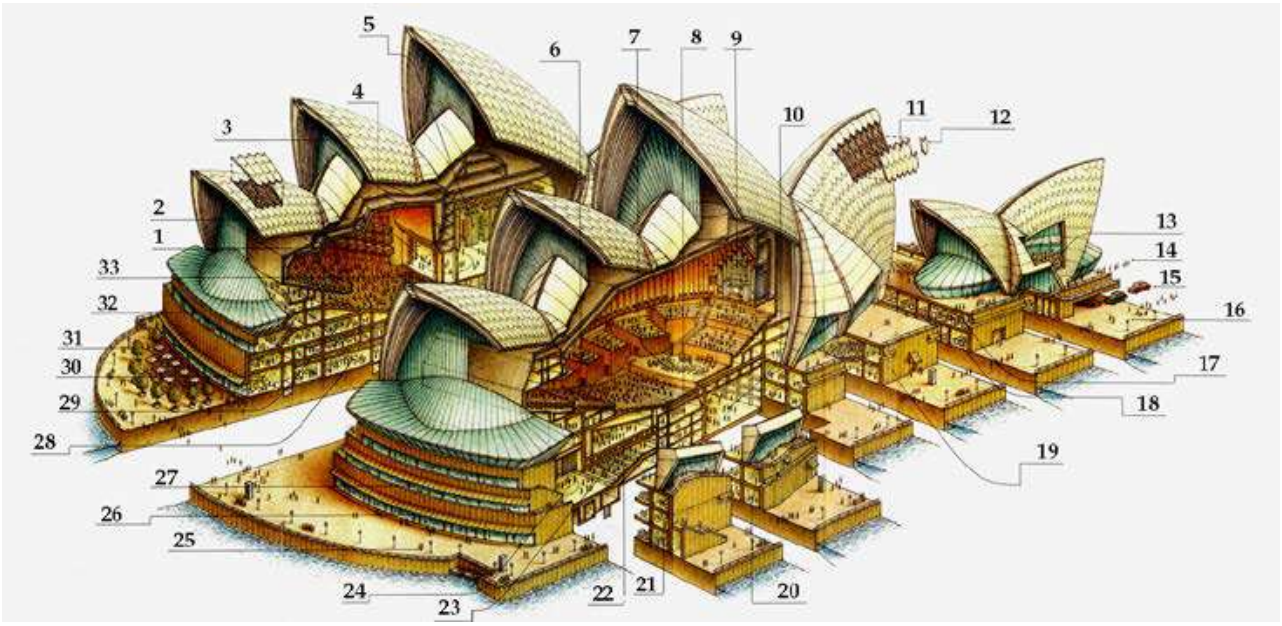

Рис 2 . Схема Сіднейської опери

Пошуки архітектурної виразності за допомогою нових конструктивних форм дають багато прикладів несподіваних просторових рішень. ЛеКорбюзьє в павільйоні «Філіпс» на Брюссельській виставці (1956 р.), застосувавши оболонки у формі гіперболічних параболоїдів (рис. 3), домагається виразності скульптурної форми, поєднуючи область архітектури з областю абстрактних категорій образотворчого мистецтва.

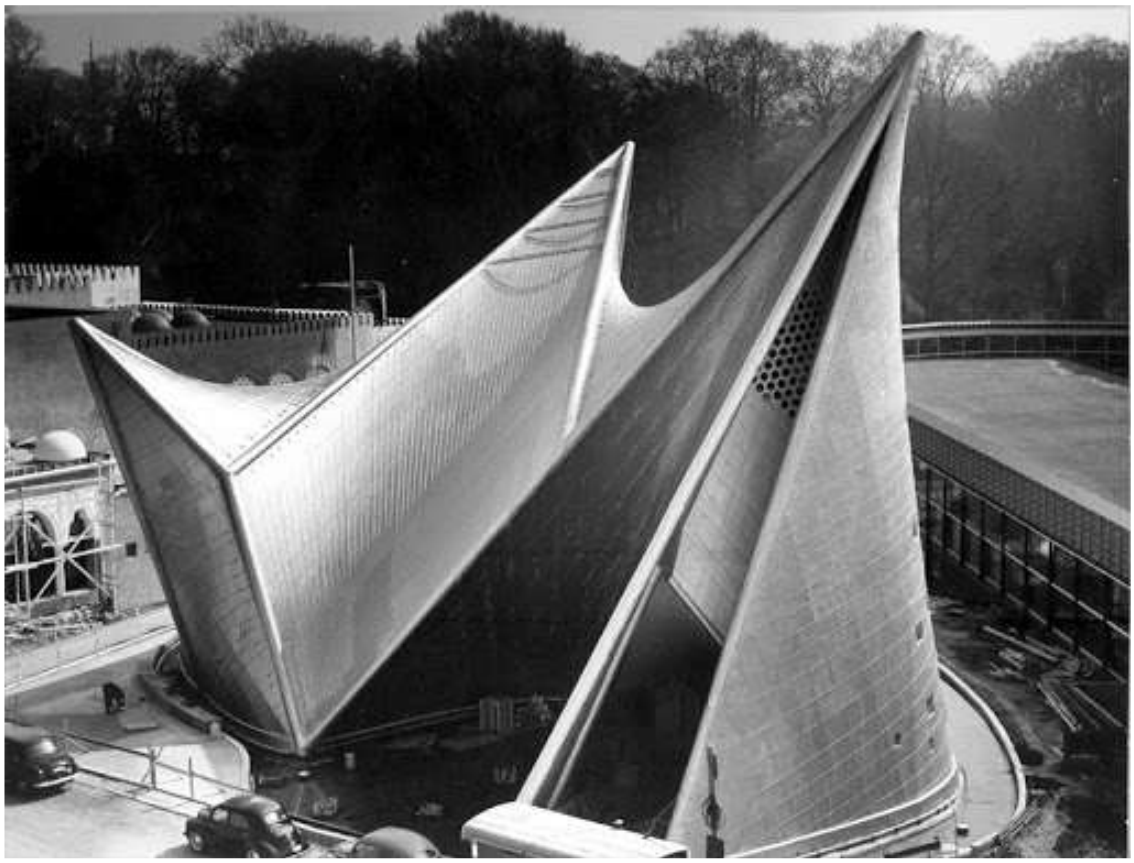

Рис. 3 Павільйон ЛеКорбузьє «Філіпс»

1.3ВИВЧЕННЯ НОРМАТИВНОЇ БАЗИ

За усередненими нормами України, нормативна величина клубних установ та центрів культури в міських поселеннях складає не менше 35 – 190 місць на тисячу чол. населення. При цьому не існує встановлених розмірів земельних ділянок, вони приймаються за завданням на проектування.

Проектування культурно-мистецьких центрів підпорядковане як загальним ергономічним вимогам так і вузькоспеціалізованим. Загальні антропометричні норми людини найкраще описані в книзі Нойферта. До групи вузько направлених відносяться ергономічні вимоги до: глядацьких залів, виставкових залів, художних класів.

Ергономіка глядацького залу.

Висота залу для глядачів встановлюється в залежності від кубатури повітря (не менше 5 м3 на 1 чол.) і ряду технічних вимог. Мінімальна висота під ярусами 2,3 м. Зали місткістю не більше 600 чол. можна розміщувати на 3 м нижче рівня землі за умови, що перекриття не менше ніж на 75 см вище рівня землі, а в бічній стіні передбачені вентиляційні отвори, що виходять назовні. Обов’язковим є передбачення місць для інвалідів у кріслах-колясках у кількості не менше 3% від загальної кількості (рис. 4).

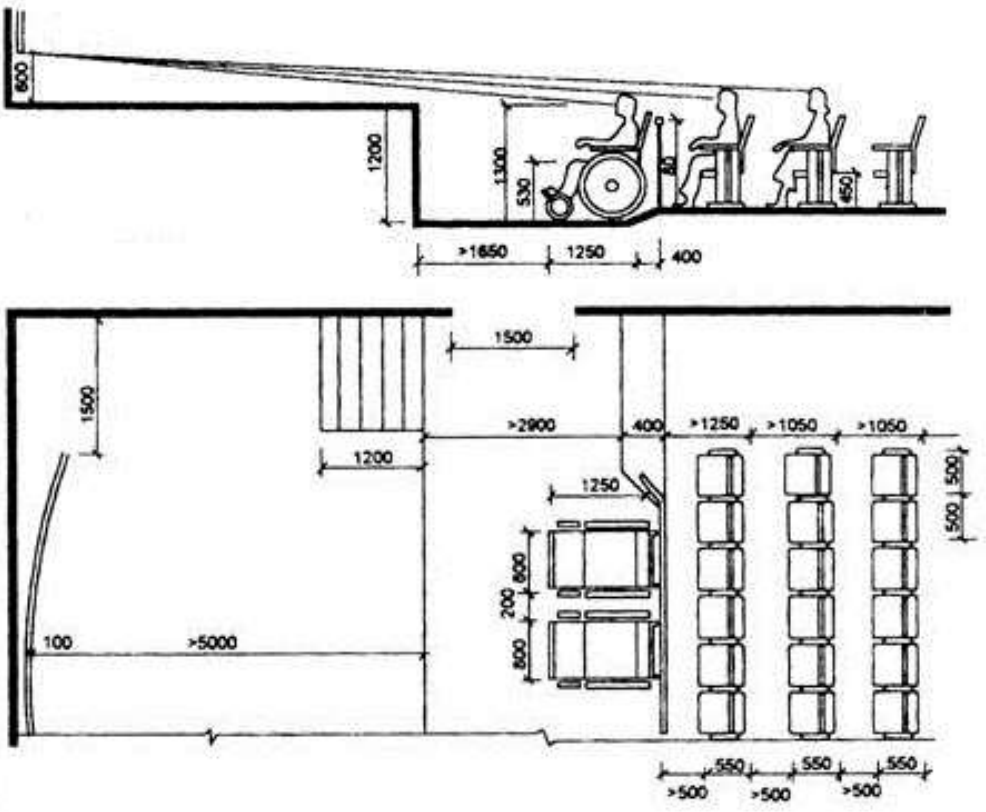

Рис. 4 Ергономічні розміри глядацького залу з урахуванням місць для інвалідів.

Рівень підлоги першого ряду партеру може бути на 1 м нижче, а рівень останнього ряду партеру на 2 м вище рівня сцени. Нахил підлоги в партері до 1:20.

Глядацька зала може мати до трьох ярусів. Верхній ярус не повинен виходити за межі кута 30 °. На кожному ярусі може бути до шести рядів місць. Число місць в рядах ярусів не повинно перевищувати 12 з боку бічних проходів і 6 з кожного боку від середнього проходу. Вихідні двері слід розташовувати так, щоб при виході із залу більшість глядачів рухалися від сцени до виходу найкоротшим і зручним шляхом. В залах рекомендується встановлення напівм'яких або твердих крісел з відкидними сидіннями (рис. 2.40). Ширина крісел (між осями підлокітників) не менше 0,5 м, ширина сидінь стільців і лав - не менше 0,45 м, глибина - відповідно 0,4 і 0,35 м .

Відстань між спинками крісел (глибину ряду) не менше 0,9 м, а між спинками стільців і лав - відповідно не менше 0,85 і 0,8 м

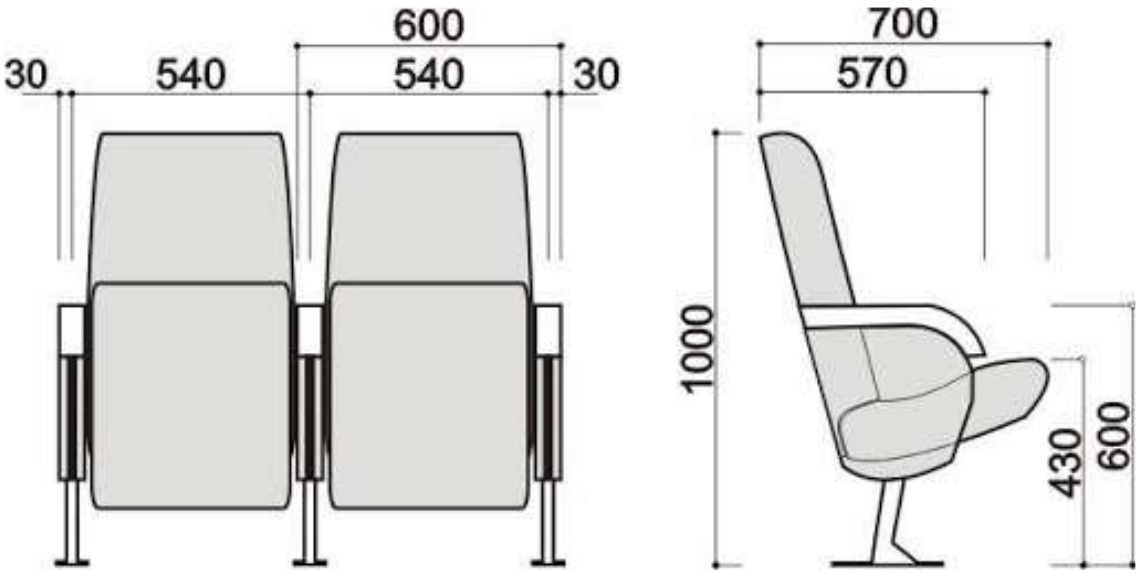

Рис. 5 Ергономічні розміри глядацького залу

Ергономіка художніх зон.

Щоб забезпечити високий рівень художніх робіт, крім творчої складової, необхідно подбати про комфортне обладнання і розміщення робочого місця. Щоб ніщо не заважало емоційному стану художника.

Є базові ергономічні розміри, при облаштуванні майстерень художника (рис. 6). Вертикальна досяжність в положенні сидячи і стоячи визначає правильне розташування полиці для речей. Горизонтальну і бічну досяжність слід враховувати, щоб ефективно розмістити різні компоненти в просторі один відносно одного і художника. Рівень очей в положенні сидячи і стоячи допомагає розмістити візуальні матеріали над столом. відстань від підошви до ліктя - визначає висоту робочого столу. Висота і нахил робочої поверхні визначається видом виконуваної роботи. Розміщення полиць і ящиків під поверхнею столу обмежується висотою колін сидячої людини і розташуванням шкарпеток. Розміри робочої поверхні повинні, як мінімум, забезпечувати можливість покласти на стіл лікті, розмістити необхідні

матеріали та інструменти. Простір для користування робочим місцем визначається не тільки характером роботи і розмірами меблів, але і зручністю сідання і вставання. В цьому відношенні поворотний стілець дає певну економію місця

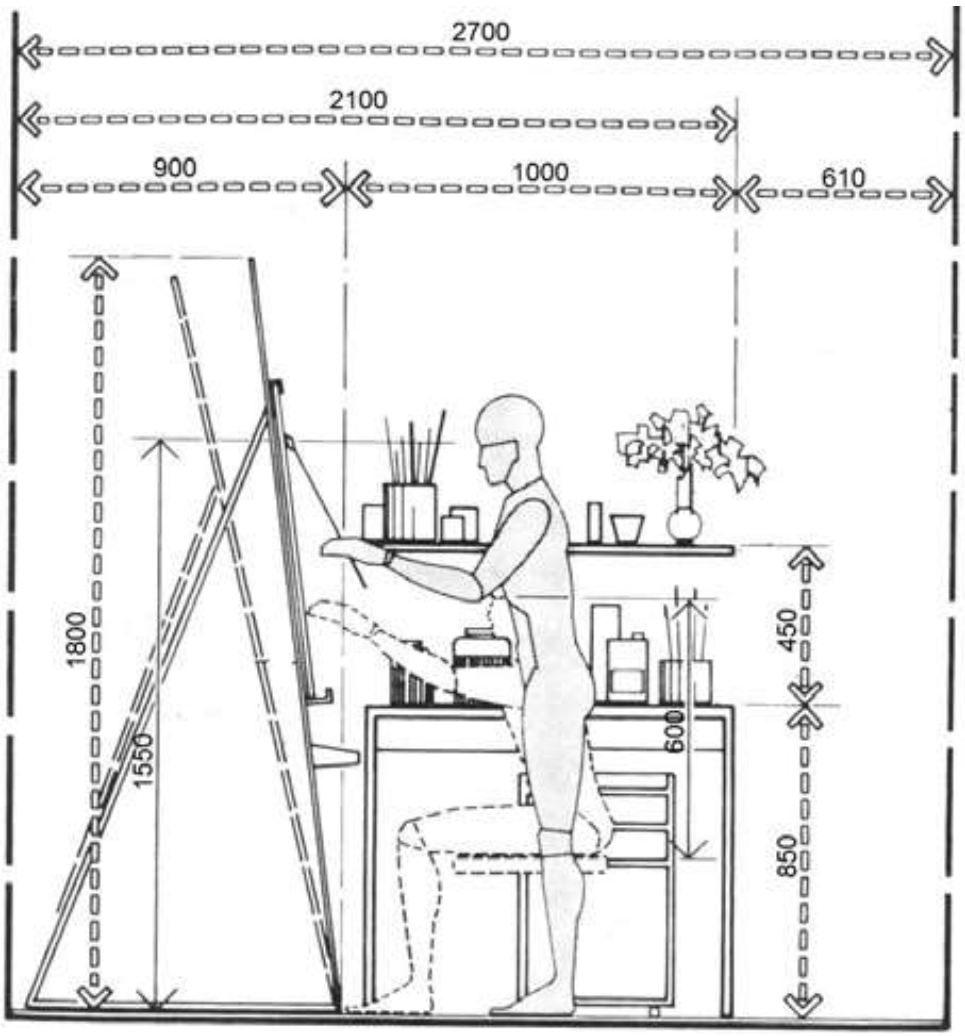
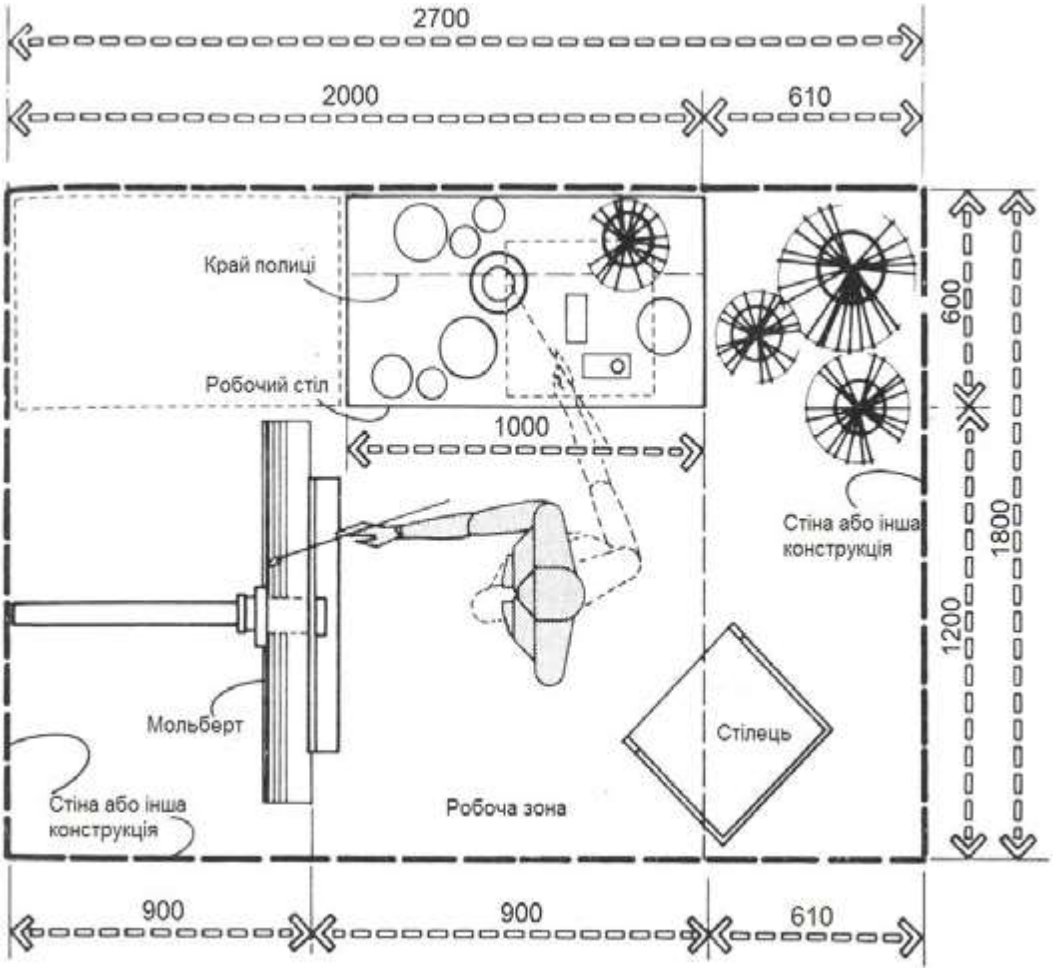

Рис. 6 Базові ергономічні стандарти в майстерні

Відстань до натури зазвичай становить 2-3 найбільших її вимірів. Кут зору, для повноцінного сприйняття моделі або постановки може коливатися в межах від 23 ° до 60 ° (рис. 7)

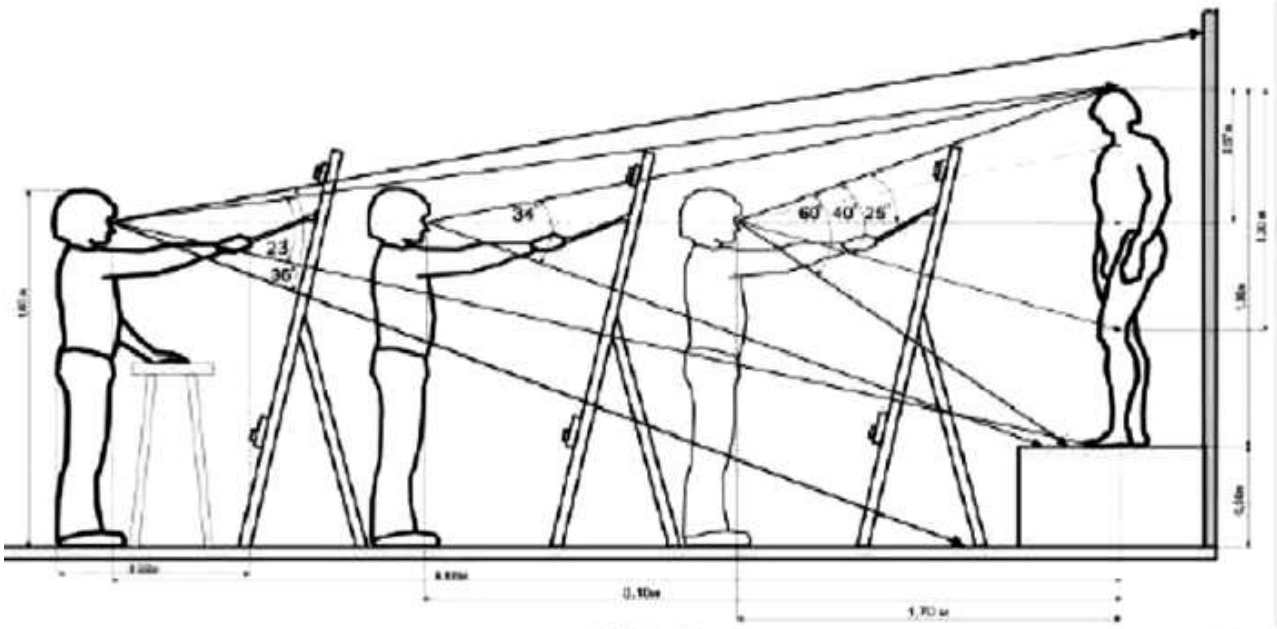

Рис. 7 Кут зору художника в художньому класі в натурній зоні

При організації робочого місця слід перш за все виходити з антропометричних параметрів сидячої людини (рис. 8). Довжина гомілки людини визначає висоту сидіння стільця. Серед можливих видів спинних опор для робочого стільця бажано використовувати поперекову або поперековопідлопаточну опору.

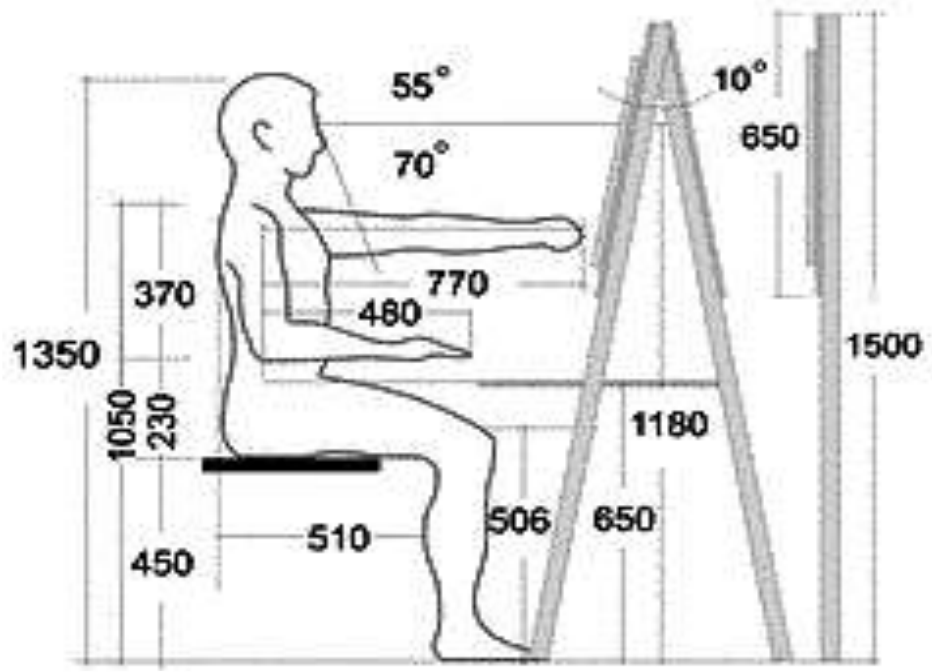

Рис. 8 Основні антропометричні данні художника при роботі сидячи

Важливо пам'ятати, що при розташуванні декількох робочих місць в приміщенні слід враховувати транзити - необхідні проходи. При цьому мінімальна ширина проходів становить 500 мм. Висота робочої поверхні визначається, перш за все, характером предметів роботи: дрібні предмети вимагають більшої висоти поверхні. Ширина поверхні визначається досяжністю руками без нахилу корпусу. При проектуванні меблів і устаткування з цокольним опорами слід враховувати, що зручний доступ до робочої поверхні вимагає простору для ніг людини. Простір такого робочого місця визначається не стільки робочої позою людини, скільки зручністю доступу до необхідних ємностей.

РОЗДІЛ ІІ. ЗАСОБИ ТА ПРИЙОМИ ФОРМУВАННЯ ІНТЕР’ЄРУ

2.1 Вихідні дані

Проектований мистецький простір знаходиться в с. СофіївськаБорщагівка, Київська область, по вулиці Боголюбова.

Побудований комплекс знаходиться в передмісті Києва, в тихому місці, шкідливі та дратівливі фактори поруч відсутні.

Приміщення знаходиться на цокольному поверсі дев’ятиповерхового будинку.

Будинок має монолітно каркасний метод будівництва, Матеріал зовнішніх стін – силікатна біла цегла, матеріал перекриття – монолітний каркас, перегородки цегла.

На рисунках подані загальні схеми та локальне розташування приміщення.

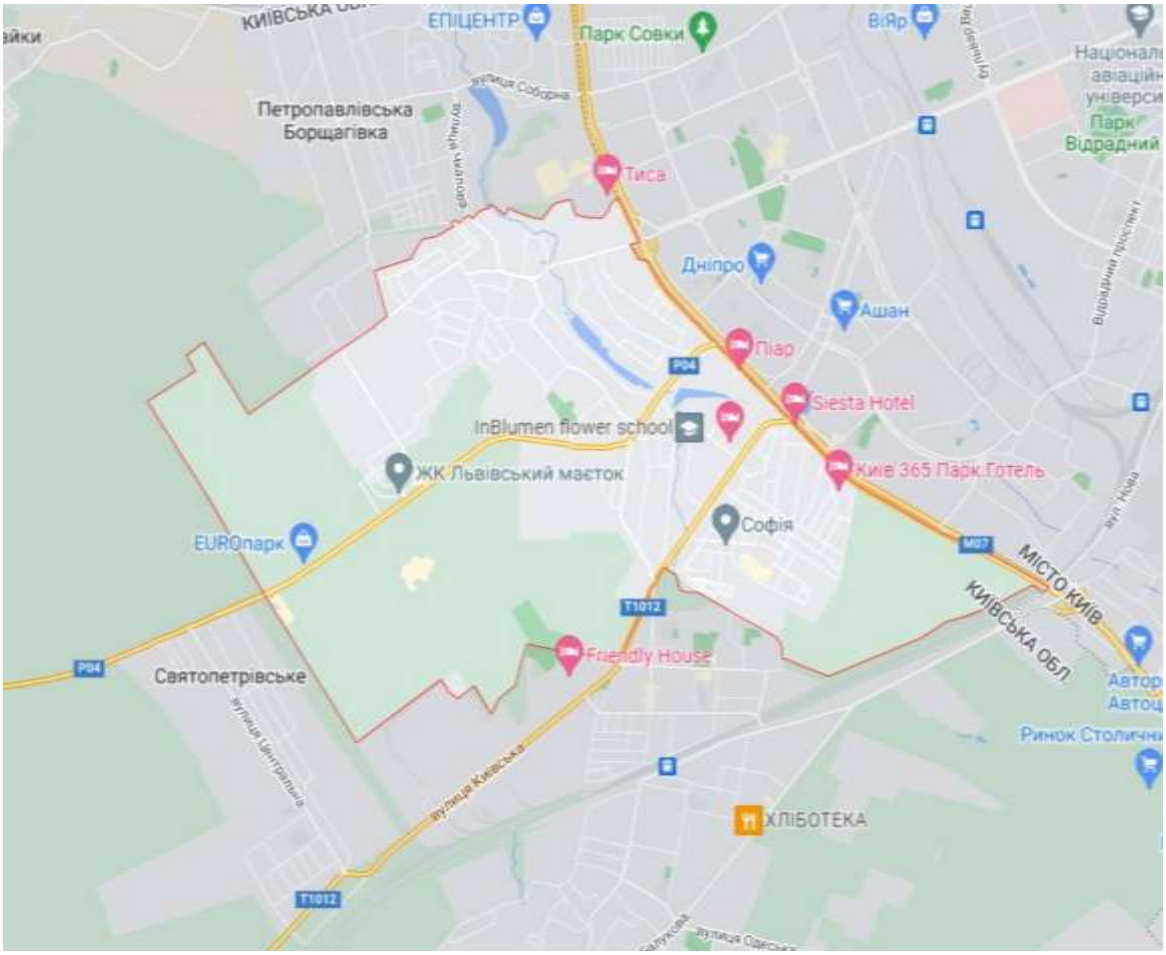

Рис.9 Ситуаційна схема розташування приміщення

Рис. 10 Ситуаційна схема розташування приміщення

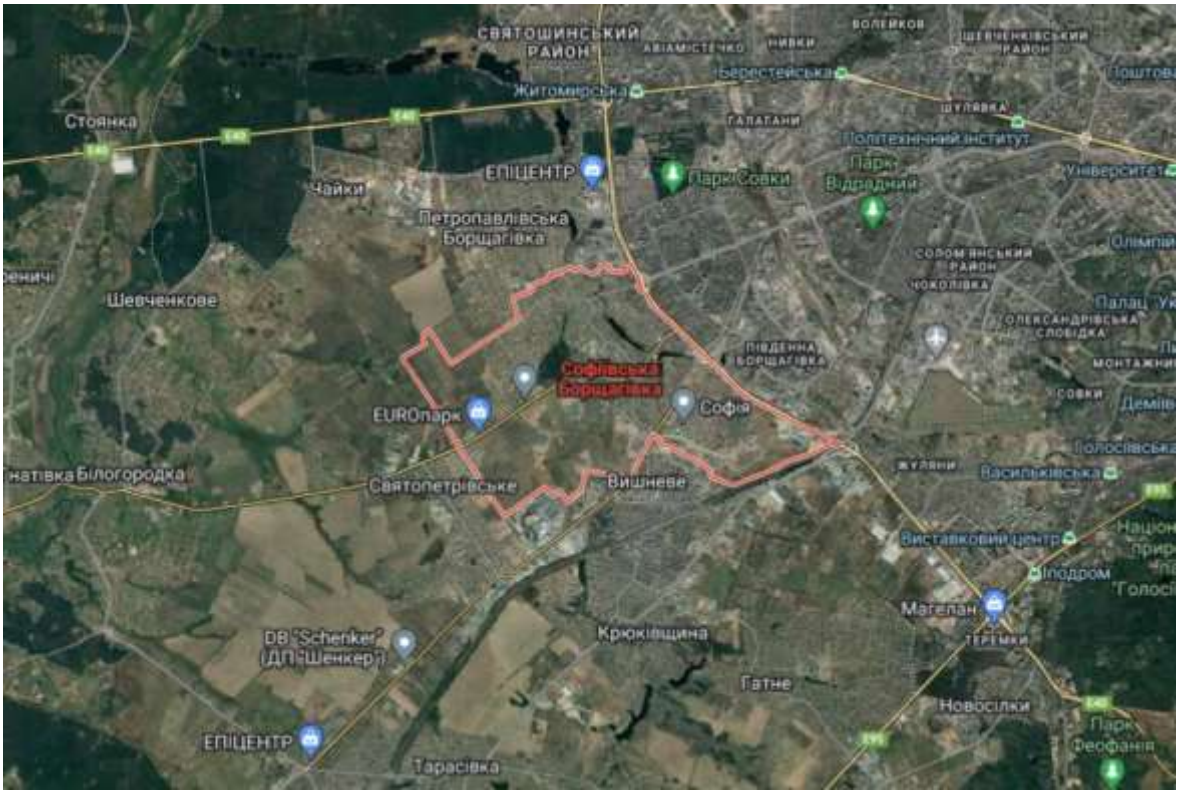

Рис. 11 Ситуаційний план розташування в області

2.2 Концепція інтер ’єру

Суть концепції сучасного мистецького простору у створенні комфортних умов як і просто для роботи за компьютером так і для більш творчих занятть.

Метою було створити затишне місце, де було б комфортно зайнятись вираженням себе та просто попрацювати, щоб приміщення повністю відповідало потребам гостей так клієнтів.

Декоративні елементи повинні не тільки доповняти інтер”єр але й бути практичними.

2.3 Функціонально – планувіальне і об ’ємно просторове рішення інтер’єру.

Основними засобами формування інтер’єру вважаються поєднання об’ємів і мас з площинами, які обмежують інтер’єр. Площини задають планові габарити інтер’єру, його конфігурацію. Традиційним і надзвичайно ефективним способом є деталювання форми поверхонь: різного роду поділи, пластичні деформації, прорізи, використання різних фактур, матеріалів, кольорових співвідношень тощо. Ці елементи формоутворення іноді мають декоративний, «накладаний» характер, іноді випливають із конструктивних або функціональних особливостей певного інтер’єру, але насамперед саме вони є носієм масштабу й ритмічних побудов, що виявляють ідею організації простору.

У міру зростання структурної складності простору першість у палітрі формоутворювальних елементів переходить від поверхонь, що обмежують простір, до внутрішніх орієнтирів, що організовують його.

Виконані такі пункти:

- Затверджена кольорова гамма приміщення що була затверджена із замовником
- Використання невеликої кількості але схожих по гамі матеріалів
- Врахована ергономіка
- Використання різних матеріалів для підлоги відносно зонуванню.

Комбінуючи джерела освітлення з різною температурою в межах одного приміщення, можна змінювати колірне сприйняття предметів в інтер'єрі. Важливо стежити за гармонійністю кольорів, так як в противному випадку може вийти «колірна дискотека», яка буде дратувати очі.

Температура світла здатна безпосередньо впливати на психологічний стан людини. Найкраще використовувати теплі помаранчеві і жовті відтінки, так як вони налаштовують на позитивний лад і стимулюють діяльність. Також ці відтінки хороші для застосування в вечірній час через їх заспокійливий ефект.

Тому для інтер’єру в приміщенні обрана тепла температурна гамма.

2.4 Композиційне рішенння інтер’єру

Приміщенн для мистецького центру виконаний в стилі лофт, інтер’єр виконаний в максимально спокійному, умиротворюючому стилі, з матеріліав, які найбільше підходять для самої концепції мистецького центру,

Варто відмітити невелику вартість матеріалів та саму фактуру, тобто дрібні подряпини та сколи лише придадуть шарму та затишку.

Дизайн поєднав в собі невичурність та затишок, комфорт схожий на домашній, спокійний.

Освітлення приміщення

Зонування відбувається за рахунок освітлення, ліхтарів степів які підвішені і направлені на певні зоні, тим самим розбиваючи простір.

Суворі та чіткі степи комбінуються із затишними світильниками, які опускаються то нижче то вище залежачи від місця, в якому знаходяться та від цілі яку мають.

Наприклад, над творчою зоною де стоять мольберти лампи знаходяться на висоті 2 метри та розсіюють тепле світло майже прямо на мольбертами.

А над зоною коворкінгу, ті ж підвісні лампи знаходяться повище але але дають трішки менше світла задля затишку та концентрування на роботі.

Не останнє місце займають підвісні лампи що знаходяться в зоні аудіо студії, що дають деякий ефект відокремленності та концентрації на роботі в дуеті зі скляною перегородкою із не дуже сильно тонованого скла.

В проекті використана тепла кольорова температура, тепле світло розслабляє та дає змогу повністю погрузитися у роботу не відволікаючись на

сильний луч холодного світла який лишебуде заважати та не давати змоги зконцентруватися.

В приміщенні використані такі типи світильників:

Накладний Магнітний трек Infinity 36N

Світильник світлодіодний Sign-48 підвісний лінійний на тросах 48Вт 4200К

Світильник підвісний MSK Electric на планці NL 660-3W

Напівкруглі стельові світильники Shumee

2.5 Меблі та обладнання

Предметне наповнення, як важлива складова інтер’єру, визначається, насамперед, функціональним призначенням приміщення. За призначенням предметне наповнення інтер’єру ділять на групи.

Меблі — це група обладнання, призначена для безпосереднього розміщення на ньому або в ньому людей і дрібніших елементів предметного

наповнення інтер’єру. Існує кілька типів класифікації меблів: за призначенням (побутові й спеціальні), за характером розміщення в інтер’єрі (мобільні, стаціонарні і вбудовані), за використаними матеріалами тощо. У житлових інтер’єрах, значній частині громадських, а також у деяких категоріях промислових (на- 71 приклад, в інтер’єрах підприємств точного приладобудування) меблі є найактивнішою складовою композиції інтер’єру

Найпоширеніша категорія меблів — робочі поверхні для здійснення на них різних процесів, тобто столи. Оскільки вони служать для виконання різноманітних функцій — прийому їжі, роботи з документами або спеціальним обладнанням — форма їх також досить різноманітна, але в кожному разі визначається такими вимогами: робоча поверхня їх має бути горизонтальною для впевненого розміщення на ній необхідних предметів (винятком можуть бути столи для графічної роботи призначені для проектної або художньої діяльності, робоча поверхня яких нахилена й розгорнута до працівника). Висота стола над рівнем підлоги визначається ергономічними та антропометричними вимогами.

Основна й досить різноманітна категорія меблів — це так звані корпусні меблі: різного роду ємності, полиці й шафи, призначені для зберігання предметів і матеріалів. Вони можуть бути як закритими, так і відкритими; останні, крім функції зберігання, виконують також демонстраційну функцію.

РОЗДІЛ ІІІ. ДИЗАЙН РОРОБКА ЕЛЕМЕНТУ МЕБЛІВ.

3.1 Аналоги

Частіше за все інтер’єр наповнюється та стає ніби закінченим коли в ньому є дрібні та середні за розміром елементи.

Зараз популярні прямі та закругляючі, плавні лінії та продуманий функціонал.

Все частіше можна зауважити звичайні стільці та полички, але які мають певний функціонал задля полегшення експлуатації.

Для даної роботи мною був розроблене ергономічне крісло.

Для створення варіанту та вичислення необхідного функціоналу мною було перегляно багато аналогів крісел.

Крісло Horizon 41,

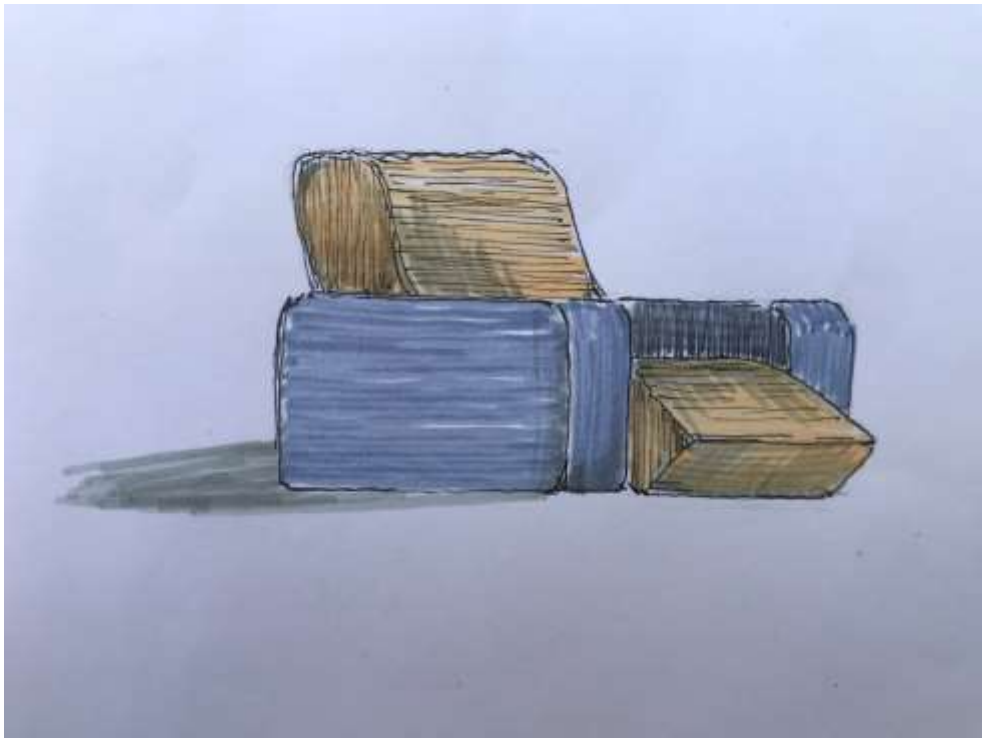
Зараз люди багато часу проводять в кріслах, особливо ті, хто часто працює за комп’ютером. Але частіше хочеться сидіти не в офісному кріслі за столом, а відкинувши спину засісти в зручному кріслі.

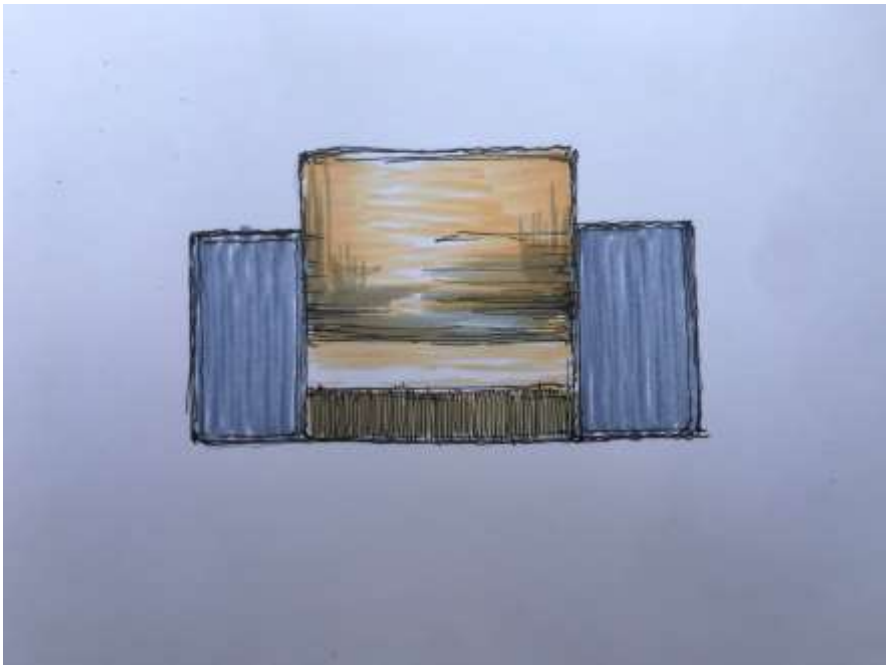
Розкладне крісло Vito

Переважні матеріали для крісел це:

- Пластик. Такі стільці дуже легкі але зовсім незручні. Найчастіше це дешеві варіанти.
- Дерево. Зазвичай цей матеріал використовується як оздоблювальний чи каркасний, чи в стільцях під старину або разом з обивкою.
- Метал. Його плюс у тому що конструкція дуже міцна та використовується в стільцях трансформерах.

Опишу пару пунктів, на які я звернув увагу. Моєю метою було зробити стілець, в якому можна зручно розташуватися, покласти компьютер чи чашку на широке бильце та при бажанні підняттибоковину, щоб можна було випростати ноги. Тому я з*єднав це все в одному виробі.

Крісло Uni

ВИСНОВКИ

Розроблений проект мистецького центру відповідає нормам проектування подібних закладів.

Функціонально-планувальні рішення розроблено згідно норм проектування.

Об’ємно просторова організація приміщення розроблена згідно з правилами композиційного рішення, колірного рішення та матеріалів, меблів.

Обладнання та меблі підібрані згідно із вимогами та ергономічними та функціональними принципами.

Ергономічне крісло стало елементом обладнання, що було розроблено.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІНТЕР`ЄРУ МИСТЕЦЬКИХ ЦЕНТРІВ: [електронний ресурс]

Режим доступу: URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/493/1/V86_P248-253.pdf

2. ОСНОВИ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРУ: [електронний підручник]/ О.П. Олійник, Л.Р. Гнатюк, В.Г. Чернявський. Режим доступу: URL: https://umity.in.ua/wp-content/uploads/2019/10/%D0%9F%D0%BE%D1%81%D1%96%D0%B1%D0%BD%D0%B8%D0%BA-%D0%9E%D0%A1%D0%9D%D0%9E%D0%92%D0%98-%D0%94%D0%98%D0%97%D0%90%D0%99%D0%9D%D0%A3-%D0%86%D0%9D%D0%A2%D0%95%D0%A0%E2%80%99%D0%84%D0%A0%D0%A3.pdf

3. Лінда С.М. Архітектурне проектування громадських будівель і споруд: Навчальний посібник. – Львів: Видавництво Національного університету "Львівська політехніка", 2010. – 301-312с.

4. Публічні бібліотеки України – у цифрах [Електронний ресурс]/ Режим доступу :https://day.kyiv.ua/uk/blog/suspilstvo/publichni-biblioteky-ukrayiny-ucyfrah

5. Психологія в дизайні інтер'єру. URL: https://artinterior.ua/psychology-colorinterior-design-ua/ (дата звернення: 11. 05. 2021).

6. Чупріна Н. В. Сучасні технології дизайн-діяльності: навч. посіб. Київ : КНУТД, 2017. 416 с.

7. Психологія в дизайні інтер'єру. URL: https://artinterior.ua/psychology-colorinterior-design-ua/

8. Designing a SchoolLibraryMediaCenterfortheFuture. [Електроннийресурс]. Режим доступу: URL:https://books.google.com.ua/books?hl=ru&lr=&id=2yss82kfbAYC&oi=fnd&pg=PR9&dq=mediacenter+interior&ots=O-_PMj76LN&sig=miSZMwMho5tKXDcl3AarnO5XTJg&redir_esc=y#v=onepage&q=mediacenter%20interior&f=false

9. Гельфонд, А. Л. Общественноездание и общественноепространство. Дуализмотношений. Academia. Архитектура и строительство. 2015. №2. С. 18 – 31